

بررسی حفظ شئون قضایی در سند بنگلور و مقررات کیفری ایران

وهیبه فیرفواه^۱

علیرضا سایبانی^۲

چکیده:

نظام قضایی ایران که پس از انقلاب اسلامی دچار تحولات عمده شد و موازین اسلامی را مبنایی برای تهیه و تنظیم قوانین قرار داد، با پیروی از فقه اسلامی اصولی اساسی را مبنای قانون‌گذاری و دادرسی قرار داده است. اصل آداب قضایی و یا به بیانی دیگر حفظ شئون قضایی یکی از اصول اساسی هر نظام قضایی و به خصوص نظام‌های اسلامی است. در این تحقیق علاوه بر مطالعه تطبیقی، این نتیجه حاصل می‌شود که تغییر و تصویب قوانین متعدد در زمینه معیارها و آنچه در خصوص قواعد رفتار قضایی مطرح می‌شود به علت برداشت‌های نادرست از فقه اسلامی است، چرا که فقه اسلامی بسیار پویاست و معیارهای رفتار قضایی باید منطبق با موازین شرع مقدس اسلام باشد و در خصوص مصادیق می‌بایست با توجه به تغییر جامعه و متحول شدن آداب و رسوم، به عرف و معمول جامعه بین‌المللی توجه شود تا قوانینی که ناقض این قواعد هستند به تصویب نرسد. با توجه به نتیجه مذکور سعی شده است تا با استفاده از مطالعات تطبیقی با سند پذیرفته شده و بین‌المللی قواعد رفتار قضایی و ارائه پیشنهادات لازم، زمینه‌سازی اصلاح قوانین فراهم شود.

کلیدواژه: رفتار قضایی، آداب قضایی، رعایت شئون، سند بنگلور

۱. دانشجوی دکتری جزا و جرم‌شناسی دانشگاه آزاد واحد بندرعباس

۲. عضو هیات علمی گروه حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

Email: v. khairkhah2727@gmail. com
Email: saybani. a@gmail. com